

4. Zarzut czwarty, w którym skarżący podnosi, że środki podjęte przez Radę nie stanowią w odniesieniu do niego środków z zakresu polityki zagranicznej, lecz raczej środki z zakresu współpracy międzynarodowej w sprawach karnych, a tym samym zostały one przyjęte w oparciu o niewłaściwą podstawę prawną.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2016 r. – Trasta Komerčbanka i in./EBC

(Sprawa T-247/16)

(2016/C 270/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Trasta Komerčbanka AS (Ryga, Łotwa) i 6 innych podmiotów (przedstawiciele: O. Behrends, L. Feddern oraz M. Kirchner, lawyers)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej Trasta Komerčbanka AS, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że EBC nie dokonał ostrożnej i bezstronnej analizy i oceny wszystkich aspektów faktycznych, w tym, bez ograniczeń, że nie zareagował on odpowiednio na fakt, iż informacje i dokumenty przedstawione przez łotewski lokalny organ regulacyjny były niedokładne.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że EBC naruszył zasadę proporcjonalności, nie uznając dostępności alternatywnych środków.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że EBC naruszył zasadę równego traktowania.
4. Zarzut czwarty oparty na tym, że EBC naruszył art. 19 i motyw 75 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego⁽¹⁾ oraz dopuścił się nadużycia uprawnień.
5. Zarzut piąty oparty na tym, że EBC naruszył zasady uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
6. Zarzut szósty oparty na tym, że EBC naruszył reguły proceduralne, w tym prawo do bycia wysłuchanym, prawo dostępu do akt sprawy, prawo do dostatecznie uzasadnionej decyzji, art. 83 ust. 1 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego⁽²⁾ oraz prawo do sprawiedliwego postępowania administracyjnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).
